

## «El Periple» captiva el públic francès

*L'ebrenc Mario Pons presenta el film a París sense aturar la gira pels cinemes del territori*



Mario Pons amb Enric Panissello, guitarra de los Sirgadors, a París. | Cedida

El llargmetratge de l'ebrenc Mario Pons ha arribat fins als cinemes de la capital francesa. 'El Periple' es va presentar el passat divendres 9 de novembre al Centre Cultural de la plaça de les Fêtes de París, davant d'un centenar d'espectadors. La presentació va anar a càrrec de Felip Solé, productor i realitzador català establert a França. El film tornarà al febrer fins a 30 sales de la capital francesa de la mà de la distribuïdora "Cinema Imaginaire". Felip Solé va reconèixer la nova generació de cineastes independents representada per Mario Pons: "De caràcter militant, el cinema de Mario Pons s'esforça per mostrar un cinema diferent del que s'ha fet fins ara, de qualitat tècnica i exigència cinematogràfica extraordinària"

"El feixisme creix a Espanya davant del silenci de l'Estat francès, davant Europa. La cultura cosmopolita parisenca, la torre Eiffel, la seva llum, símbol de la República, s'està apagant davant les múltiples demandes de sobirania de la ciutadania europea, davant de la impunitat de les noves formes de feixisme al món", va apuntar Pons durant la presentació. Per altra banda, l'artista també va agrair al col·lectiu 24 d'Out 1944 la invitació, tot destacant que el 9 de novembre es complien els 80 anys de la destrucció de l'últim pont de l'Ebre durant la retirada de l'exèrcit de la República.

### De París a l'Ebre

Un altre cop a les Terres de l'Ebre, al llargmetratge encara l'hi queden presentacions, com la que es farà este divendres 30 de novembre a la Societat Cultural i Recreativa de l'Aldea, acompanyada de l'acústic de Los Sirgadors.

'El Periple', un treball del documentalista i cantant ebrenc Mario Pons Múria, fa una reflexió sobre el feixisme sociològic i l'actual crisi moral, la "decadència" dels estats que assola de la Unió Europea a través de la crisi dels refugiats, establint "paral·lelismes socials i històrics" amb l'exili republicà de 1939, la dictadura franquista i l'actual situació de "bloqueig" interior de l'individu davant l'escalada bel·licista internacional.

La pel·lícula, filmada als fars de Catalunya i als camps de refugiats de Grècia, ha guanyat reconeixements com a Millor Documental Internacional al Festival de Cinema de Girona 2018, el reconeixement Cinema de Refugiats i memòria 24 d'Out 1944 París o Millor work in progress al Festival Memorigame de Reus 2017, entre d'altres.